



بررسی ضعفها و مشکلات پیاده روهای شهر اصفهان و ارائه راهکار برای رفع آنها

به منظور دستیابی به حملونقلی پایدار و انسانمحور

محمد هادی منصوریان فر^{*}، علی مهدوی^{*}، غلامرضا شیران و حسین حق شناس^۳

- دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی حملونقل، دانشکده حملونقل، دانشگاه اصفهان، hadi_mansourian_far@yahoo.com

- دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی حملونقل، دانشکده حملونقل، دانشگاه اصفهان، Alimahdavi1369@yahoo.com

- اعضای هیأت علمی دانشکده حملونقل، دانشگاه اصفهان.

چکیده

پیشرفت روز افزون تکنولوژی و توجه بیش از حد به حملونقل موتوری سبب غفلت از ساماندهی و برنامه ریزی برای حرکت پیاده در شهرسازی معاصر شده است که در دو سه دهه اخیر در نتیجه اوجگیری و حادشدن مشکلات شهری مانند آلودگی محیط، دشواری رفت و آمد، انحطاط مراکز تاریخی شهرها، افت کیفیت فضاهای شهری، کاهش شادی و نشاط مردم ... و اکنش گستردۀ ای علیه سلطه حملونقل موتوری و کاهش تحرکات پیاده در جهان به وجود آمده است. در این راستا مناسب سازی مسیرهای موجود پیاده به منظور ارتقای کیفیت فضایی و احیای تعاملات روزانه مردم با محیط‌های شهری گام نخست رسیدن به طرح جامع پیاده روی می‌باشد. در مقاله پیش رو براساس روش تجربی-پیمایشی و توصیفی-تحلیلی، مشکلات کالبدی مسیرهای نمونه موجود پیاده روی شهر اصفهان از طریق طراحی کاربرگی ویژه مورد شناسایی و ارزیابی قرار گرفت. سپس مشکلات اساسی پیاده روها بیان شد و در پایان هم راهکارهایی جهت رفع مشکلات ارائه شده است.

واژه‌های کلیدی: حملونقل غیرمоторی، عابرین پیاده ، پیاده روها ، شهر انسان محور

۱- مقدمه

یکی از تحولات اخیر در شهرسازی‌های جهان، توجه به حرکت پیاده و نیازهای آن به عنوان یک موضوع مهم فراموشده شهری است. جنبش پیاده گسترشی در نتیجه اوجگیری و حادشدن مشکلات شهری، و اکنش گستردۀ ای را علیه سلطه حرکت موتوری و کاهش تحرکات پیاده در جهان آغاز کرده است و برای افزایش سهم پیاده روی در نظام حملونقل شهری تلاش چشمگیری صورت داده است [۱]. عابر پیاده یکی از مهمترین شیوه‌ها و رکن‌های حملونفلی می‌باشد. تمامی افرادی که هر روز برای انجام کار از منزل خارج و به مقاصد مدرسه، دانشگاه، اداره، بازار، کارخانه، بیمارستان و ... حرکت می‌کنند، بخشی از مسیر خود را ناخواسته پیاده طی می‌کنند و حتی افرادی بر حسب دستور پذشک موظف به انجام پیاده روی منظم می‌شوند. همچنین تمامی افراد استفاده کننده از وسیله نقلیه که از محل پارک خودرو یا ایستگاه حملونقل عمومی مسافت باقی‌مانده تا محل کار را پیاده طی می‌کنند، تماماً در